

Arrest

nr. 219 818 van 15 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 november 2015, verklaart er zich op 10 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 25 september 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtoense afkomst. U bent soenniet. U bent geboren in 1992 in het dorp Shah Kotay (district Lalpur, provincie Nangarhar). U ging naar school tot de vierde graad. U bent gehuwd en heeft twee zonen. Uw echtgenote en kinderen wonen in Shah Kotay. In de maand jaddi van het Afghaanse kalenderjaar 1389 (januari 2011) trad u in dienst bij het leger. Na een opleiding van drie maanden in het trainingscentrum in Kabul werd u naar de provincie Zabul gezonden. U maakte deel uit van het 205e 'atal' korps. U was gestationeerd in een basis in Hasan Karais (district Shah Joy). Uw compagnie diende de weg te beschermen voor konvooiën. U nam ook deel aan huiszoekingen. U vervulde uw contract van drie jaar en verliet het leger in jaddi 1392 (januari 2014) voor een periode van ongeveer 14 maanden waarin u eerst twee maanden naar uw huis in Shah Kotay terugkeerde en de rest van de periode doorbracht in het huis van uw oom langs moederszijde S.G. in de stad Kabul. In die periode werkte u vier à vijf maanden in een steenbakkerij in Deh Sabz, Kabul.

Uw oudste broer N., die eveneens in het leger zat, werd tijdens zijn dienst gedood op 2 hamal 1393 (22 maart 2014) in Kandahar. Uw broer I., die ook in het leger zat, werd gedood op 21 hamal 1393 toen zijn hele bataljon in een hinderlaag terechtkwam in Jorm, Badakshan.

In de eerste maand van het Afghaanse kalenderjaar 1394 (april 2015) trad u opnieuw in dienst in het leger. U was gestationeerd in de Gevechtsschool in Kabul en maakte deel uit van de beschermingscompagnie, 111e divisie. Uw taak bestond erin de Gevechtsschool te bewaken. U nam ook deel aan missies naar Nangarhar, Paktya en Kunduz.

Op een avond belde uw oom S.G. u toen u aan het werk was en droeg u op naar huis te komen. Hij zei u dat er veel problemen waren voor u en hem en dat hij daarom uw vertrek uit Afghanistan geregeld had voor u. Tien à vijftien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, op een vrijdagmiddag tijdens de thee, werd uw vader verteld dat een derde zoon van hem gedood zou worden.

Na een achttal maanden in de Gevechtsschool te Kabul gewerkt te hebben, verliet u Afghanistan op 20 mizan 1394 (12 oktober 2015). U betrad het Belgisch grondgebied op 24 november 2015 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 december 2015. Uw oom S.G. en zijn gezin verhuisden naar de Verenigde Staten na uw vertrek uit Afghanistan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van uw tewerkstelling in het leger alsook door uw neven langs vaderszijde omdat zij zo uw land willen verwerven. Sinds de dood van uw twee broers hebben zij contacten met de taliban en behandelen ze uw vader respectloos. Ze bedreigden uw vader die hen zei dat ze zo veel land konden nemen als ze wouden maar dat hij het terug zou eisen wanneer hij kon. Uw neven namen de helft van het land van uw vader. De andere helft is nog steeds van uw vader.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw targhis die u ontving na het voltooiën van uw eerste contract van drie jaar en twee bankkaarten. U legt tevens een kopie neer van uw taskara, van een document waarin het districtshuis van Lalpur de authenticiteit van uw taskara bevestigt aan het Nangarhar rekruteringscentrum van het leger, van een document van het districtshuis, uw legerkaart van uw eerste contract, van uw toegangkaart tot de Gevechtsschool, administratieve documenten in verband met uw werk in het leger, van een pasfoto van u in uniform, foto's van uw broers in het leger en van hun lichamen, van de permanente verblijfsvergunning van uw oom S.G. in de Verenigde Staten en van drie appreciatiecertificaten betreffende het tolkwerk van uw oom S.G..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111).

Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 18.10.2017, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 14.11.2017, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 17.04.2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde levenswandel, meer specifiek uw schoolloopbaan, uw ongeletterdheid, uw dagdagelijkse leven en verblijf in Lalpur tot uw indiensttreding alsook uw loopbaan bij het leger. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke levensloop kan niet genoeg benadrukt worden. Uw levensomstandigheden en de werkelijke streek van herkomst zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het zijn immers uw levensomstandigheden en de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen en/of levensomstandigheden ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden **schoolloopbaan en profiel van analfabeet**. U legt immers vage, weinig aannemelijke en inconsistente verklaringen af over uw schoolloopbaan. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelt u aanvankelijk niet te weten hoe oud u was toen u stopte met naar school te gaan (CGVS 1, p. 5). U verklaart even later op 17-jarige leeftijd, gestopt te zijn met school toen u het leger inging (CGVS 1, p. 11). Het is bevreemdend dat u aanvankelijk verklaart niet te weten hoe oud u was toen u stopte met naar school te gaan om vervolgens te verklaren dat u naar school bent gegaan tot u op 17-jarige leeftijd het plan maakte met vrienden het leger in te gaan (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 3). Daarnaast is het verloop van uw schoolloopbaan zoals u deze beschrijft bijzonder weinig plausibel. U verklaart op negen à tienjarige leeftijd begonnen te zijn in de eerste graad om dan op 17-jarige leeftijd geëindigd te zijn in de vierde graad (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 3).

U verklaart onregelmatig naar school gegaan te zijn: een week wel, een week niet (CGVS 1, p. 8, 10), een maand wel en dan twee maanden niet (CGVS 2, p. 3). Soms nam u een schrift mee en deed u alsof u naar school ging, hoewel u eigenlijk niet ging (CGVS 1, p. 8). U verklaart dat u wel meedeed aan de examens en mocht overgaan, hoewel u niets wist (CGVS 1, p. 8). Gevraagd hoe u dan kon overgaan naar het volgende jaar stelt u dat uw vrienden uw examenformulieren invulden en deze aan uw leerkracht gaven (CGVS 1, p. 12). Het is allerm minst ernstig dat u vanaf uw negende of tiende gedurende uw hele schoolloopbaan uw examens liet invullen door uw vrienden en ze vervolgens aan de leerkracht gaf. Het is evenmin geloofwaardig dat u, hoewel u sinds uw negende of tiende tot de leeftijd van 17 naar school ging en een vak Pashtoe kreeg (CGVS 1, p. 12), u niet zou kunnen lezen of schrijven (verklaring DVZ, vraag 11; CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 7; CGVS 3, p. 17). U weet zelf niet waarom u niet kunt lezen of schrijven en verwijst naar het feit dat u hele dagen cricket speelde (CGVS 1, p. 12). U verklaart dat u achter de rug van uw vader, die uw scholing dermate belangrijk achtte dat u niet hoefde te helpen in zijn landbouwactiviteiten en die wilde dat u een opgeleid persoon werd, spijbelde (CGVS 1, p. 13, 15-16). Het is weinig plausibel dat u zeven à acht jaar lang onopgemerkt ongeletterd kon blijven en cricket kon spelen terwijl u op school moest zijn in een rurale gemeenschap als Lalpur zonder dat uw vader, die uw scholing belangrijk achtte, dit te weten kwam. Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw Facebookpublicaties evenmin stroken met uw zelfverkleerde ongeletterdheid. U publiceerde verschillende foto's met tekst via uw Facebookprofiel 'I.W.', zowel in het Latijns als Pashtou geschrift en likete de Facebookpagina van een in Jalalabad wonende schrijver J.A. (CGVS 1, p.4). Het is merkwaardig dat een ongeletterd persoon zich zou bezig houden met het publiceren van tekst op zijn Facebookprofiel of het liken van de Facebookpagina van een schrijver.

Vervolgens werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw **dagdagelijks leven en uw profiel als zoon van een schapenhouder en landbouwer** (CGVS 1, p. 5) in Lalpur. U legt immers bijzonder oppervlakkige verklaringen af over uw dagdagelijkse leven in Lalpur tot uw zeventiende levensjaar. Gevraagd of u uw vader hielp bij zijn werk op het veld, stelt u dat u jong was en cricket speelde. Gevraagd te vertellen wat u nog zoal deed op een dag, naast het spelen van cricket, antwoordt u dat u opstond, ergens heen ging om cricket te spelen, terug naar huis ging voor het middageten en dan terug ging cricket spelen. Gepolst of u nog andere zaken deed tijdens de dag, antwoordt u dat u cricket speelde en daarnaast ook een ander spel 'rochside' speelde. U vraagt zich af wat u nog anders zou hebben moeten doen en bevestigt dat u niets anders deed (CGVS 1, p. 5). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke verklaringen over uw dagdagelijks leven als zoon van een schapenhouder en landbouwer in het afgelegen Lalpur weinig overtuigingskracht spreekt. Ook over het werk van uw vader bent u bijzonder kort van stof en blijft u aan de oppervlakte. Gevraagd te vertellen over de bezigheden van uw vader, vertelt u dat hij 's morgens vertrok en soms terugkwam voor het middageten. Aangespoord verder te vertellen over zijn werk, stelt u dat dat zijn werk was en dat hij soms naar begrafenissen of huwelijken ging. Nogmaals gevraagd verder te vertellen, antwoordt u dat u niet weet wat hij deed, dat uw vader op zijn velden bleef en dat u niet naar zijn velden ging. Het is allerm minst plausibel dat u, zoon van een schapenhouder en landbouwer in het afgelegen Lalpur, zich niet op de velden van uw vader begaf. Gevraagd waarom u niet naar de velden van uw vader ging, legt u uit dat u een jongere broer had die uw vader hielp op het veld (CGVS 1, p. 5). Het is weinig geloofwaardig dat u uw hele jeugd lang in tegenstelling tot uw jongere broer uw vader niet zou hebben moeten helpen op het land terwijl u de hele dag cricket speelde. Temeer daar u eveneens verklaart dat uw vader arbeiders inhuurde wanneer er veel werk was (CGVS 1, p. 13). Gevraagd waarom u uw vader niet hielp in tegenstelling tot uw jongere broer, antwoordt u algemeen dat men weet hoe het eraan toe gaat tijdens de kindertijd en vraagt u zich af wat u op die vraag moet antwoorden (CGVS 1, p. 5). Zulke verklaringen zijn weinig ernstig. Ook wanneer u nogmaals gewezen wordt op het belang van het CGVS een zo goed mogelijk zicht te geven op zijn levensomstandigheden, herhaalt u dat u opgroeide in Lalpur, er met uw vrienden speelde en dat er niets anders te doen is (CGVS 1, p. 6). Het belang dat uw vader eraan hechtte dat u en uw jongere broer naar school gingen zou eveneens een reden geweest zijn waarom u uw vader niet hoefde te helpen (CGVS 1, p. 13). Het is merkwaardig dat deze bekommernis van uw vader er uw jongste broer echter niet van weerhield uw vader te helpen op het land, zoals u eerder verklaarde (CGVS 1, p. 5). Wanneer de protection officer opmerkt dat u dan toch nog steeds tijdens de schoolvakantie, in de zomer tijdens de hete maanden jawza, saratan en asad (CGVS 1, p. 4, 13), tegelijkertijd met de maïsoogst (CGVS 1, p. 13), uw vader kon helpen, stelt u dat u sportte tijdens de schoolvakantie en stelt u plots dat als uw vader u vroeg te helpen, met bijvoorbeeld het maken van bloem, dat u dat dan deed (CGVS 1, p. 13). Het geheel van de door u afgelegde verklaringen is allerm minst coherent te noemen. De vaststelling dat u uw antwoorden aanpast doorheen uw persoonlijk onderhoud naargelang de vraagstelling, ondermijnt het geloof in uw voorgehouden dagdagelijkse bezigheden ten stelligste.

Vervolgens werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw **verblijf in Shah Kotay, Lalpur tot uw indiensttreding in het Afghaans leger** op uw 17e (CGVS 1, p. 11) in jaddi 1389 (januari 2011) (verklaring DVZ, d.d. 21.03.2016, vraag 10; legerkaart verzoeker; CGVS 2, p. 4).

Uw verklaringen over de Lalpur brug zijn tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Lalpur brug geopend werd voor verkeer in januari 2012 nadat men er ruim drie jaar aan gewerkt had. Voor de bouw van de Lalpur brug, de tweede grootste brug in Afghanistan op dat moment, moesten inwoners van Lalpur een reis maken van vier à vijf uur rijden naar de dichtstbijzijnde brug, 50 kilometer verder in Jalalabad, om aan de overkant van de Kabul rivier te geraken - of de ferry nemen. Tijdens het jaarlijkse overstromingsseizoen in de zomer was het onmogelijk de ferry te nemen. Jaarlijks gebeurden er dodelijke ongevallen met de ferry. De Lalpur brug werd bij de inauguratie dan ook omschreven door dorpelingen als een droom die werkelijkheid werd en door een lokale politicus als 'the biggest deal ever' onder andere omdat de export van landbouwproducten er enorm door vergemakkelijkt zou worden. In het licht van deze informatie is het dan ook zeer frappant dat u verklaart dat er niet gewerkt werd aan een nieuwe brug toen u in Lalpur woonde, zelfs niet wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie waarover het CGVS beschikt (CGVS 2, p. 3). Daar men ruim drie jaar werkte aan de brug, die op 31 januari 2012 geïnaugureerd werd, en u verklaart in januari 2011 bij het leger gegaan te zijn, zouden de werken aan de brug tijdens uw twee laatste jaren in Lalpur u niet ontgaan mogen zijn. Het belang van de brug voor de inwoners van Lalpur kan immers bezwaarlijk overschat worden. Sterker nog, u verklaart ruim een jaar voordat de brug geopend werd voor het verkeer, de brug over gereden te zijn op weg naar Kabul in een rangervoertuig (CGVS 2, p. 4).

Ook de vaststelling dat u niet op de hoogte blijkt van de aanslag op Sayed Muhammad Pehlwan, districtschef van Lalpur, eind augustus 2010, schaadt het geloof in uw verblijf in Lalpur tot aan uw indiensttreding in het leger in januari 2011. Uw verklaring dat er nooit een districtschef van Lalpur vermoord is (CGVS 1, p. 23), strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt, met name dat Sayed Muhammad Pehlwan omkwam toen explosieven die aan zijn wagen bevestigd waren tot ontploffing werden gebracht vlakbij het gouverneurshuis van de provincie Nangarhar. Zijn naam doet evenmin een belletje bij u rinkelen (CGVS 1, p. 23). De vaststelling dat u zijn naam in uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS wel vernoemt wanneer u gevraagd wordt naar districtschefs van Lalpur (CGVS 2, p. 17), doet de kennis die u heeft over Lalpur ingestudeerd overkomen.

U legt tevens incoherente verklaringen af over of u al dan niet naar Lalpur bent teruggekeerd tijdens uw eerste contract bij het leger van januari 2011 tot 20 jaddi 1392 (10 januari 2014) (CGVS 3, p. 12; legerkaart verzoeker; verklaring DVZ, vraag 10). U verklaarde tijdens uw eerste contract niet naar Lalpur teruggekeerd te zijn omwille van de aanwezigheid van de taliban daar en slechts teruggekeerd te zijn naar Lalpur voor twee maanden nadat u uw targhis ontvangen had (CGVS 3, p. 13), het document dat u ontving na het beëindigen van uw eerste contract (CGVS 2, p. 15). U verklaarde twee keer met verlof gegaan te zijn terwijl u in Zabul werkte: één keer in Kabul en één keer in Momand Dara (CGVS 2, p. 7). Anderzijds verklaarde u rond hamal 1392 (april 2013), met andere woorden tijdens uw driejarig contract in Zabul, gehuwd te zijn in Shah Kotay, Lalpur (verklaring DVZ, vraag 15). De vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over of u al dan niet teruggekeerd zou zijn naar Lalpur tijdens uw tewerkstelling bij het leger schaadt het geloof in uw beweerde herkomst uit Lalpur en/of uw loopbaan in het leger.

U legt verder tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van uw één jaar oudere broer N. (CGVS 1, p. 7-8) en de geboorteplaats van uw echtgenote. Aanvankelijk verklaarde u dat N. in Peshawar, Pakistan geboren werd (verklaring DVZ, vraag 17). Gevraagd hoe dat komt op het CGVS, ontkent u ooit verklaard te hebben dat N. in Peshawar geboren is en stelt u niemand te kennen die in Peshawar geboren is. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring op de DVZ stelt u toen gezegd te hebben dat u niet wist waar uw oudere broer geboren was (CGVS 1, p. 6-7). Wat uw echtgenote betreft, verklaarde u aanvankelijk dat zij in Islamabad, Pakistan geboren is (verklaring DVZ, vraag 15a). Op het CGVS verklaart u dan weer dat zij in Shah Kotay geboren is (CGVS 1, p. 7). Geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde dat ze in Islamabad, Pakistan geboren is, stelt u niet te weten waar zij geboren is en enkel verklaard te hebben dat uw schoonvader in Pakistan woonde. U ontkent ooit verklaard te hebben dat zij in Islamabad geboren is (CGVS 1, p. 7). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet echter geen afbreuk aan bovenvermelde, duidelijke tegenstrijdigheden.

Tot slot doet ook de vaststelling dat u de Facebookpagina's 'Khyber News', een in Islamabad gebaseerde Pakistaanse televisiezender, en 'PakHeaven.com [Fan Page]', een pagina die het laatste nieuws uit 'Pakistan en de rest van de wereld' verspreidt, liket de wenkbrauwen fronsen. Het is onduidelijk waarom een ongeletterde jongeman met uw profiel, die verklaart heel zijn leven in Afghanistan doorgebracht te hebben, affiniteit heeft met Pakistaanse nieuwspagina's.

*Vervolgens werd vastgesteld dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw **loopbaan bij het leger en de dood van uw broers**. De verklaringen die u aflegt over de aanvang van uw loopbaan bij het leger zijn tegenstrijdig met de informatie op de legerkaart die u neerlegt. Zo verklaart u in de zomer begonnen te zijn bij het leger en in de herfst van het jaar 1390 (2011) naar Zabul gegaan te zijn na drie maanden in Kabul doorgebracht te hebben (CGVS 2, p. 4).*

Op de legerkaart die u neerlegt is echter te lezen dat u in dienst trad op 10 januari 2011 of 20 jaddi 1389 volgens de Afghaanse kalender. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u plots dat u in 1389 begonnen bent in het leger in de herfst en dat u in de zomer naar Zabul ging, hetgeen incoherent is daar u ná uw training in Kabul naar Zabul trok, om enkele ogenblikken later te stellen dat u in de winter begonnen bent in het leger, de maanden jaddi, dalwa en hut (januari, februari en maart) in Kabul in het trainingscentrum zat, en in de lente, in de maand hamal bent toegekomen in Zabul (CGVS 2, p. 4-5). Het is uiterst frappant dat u zich niet voor de geest zou kunnen halen of u uw drie maanden durende training in Kabul bij vriestemperaturen of bij temperaturen die schommelen rond 30°C (zie administratief dossier) heeft volbracht. De vaststelling dat u uw antwoorden aanpast naargelang u geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw documenten schaden het geloof in de door u voorgestelde loopbaan ten zeerste.

U legt tevens inconsistente verklaringen af over wanneer uw broers gestorven zijn en over wanneer uw broers gestorven zijn ten opzichte van uw loopbaan. Bij de DVZ verklaarde u d.d. 21.03.2016 dat uw broers N. en I. ongeveer een jaar eerder overleden waren (verklaring DVZ, vraag 17). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat N. en I. respectievelijk op 2 en 21 hamal 1393 (22 maart en 10 april 2014) gestorven zijn (CGVS 2, p. 11-12). U slaagt er ook niet in de dood van uw broers op consistente wijze te situeren aan de hand van uw loopbaan. Enerzijds vertelt u dat u op dat moment in het leger zat: over de dood van uw broer I. verklaart u dat 'uw commandant' de andere jongens zei niet met u te praten omdat u uzelf niet in de hand had, dat u 'het gehad had met een soldaat te zijn' en dat u 'bleef en verder deed met uw werk' (CGVS 2, p. 12), over de dood van N. verklaart u dat u op dat moment 'op uw job in Kabul zat' (CGVS 2, p. 11). Anderzijds vallen de door u opgegeven sterfdata van uw broers een twee- à drietal maanden nadat u uw eerste contract bij het leger beëindigd zou hebben, met name op 20 jaddi 1392 (10 januari 2014) (CGVS 3, p. 12; legerkaart verzoeker; verklaring DVZ, vraag 10) en ongeveer een jaar voordat u uw tweede contract aanging in hamal 1394 (april 2015) (CGVS 3, p. 3; toegangskaart gevechtsschool), in de periode van 14 maanden tussen uw twee contracten (CGVS 3, p. 12).

U legt ook inconsistente verklaringen af over hoe lang u gewerkt heeft tijdens uw tweede contract bij het leger. Volgens uw verklaringen en de toegangskaart die u neerlegt begon u in hamal 1394 (april 2015) aan uw tweede contract (CGVS 3, p. 3; toegangskaart gevechtsschool) en was u actief tot u Afghanistan verliet op 20 mizan 1394 (12 oktober 2015) (CGVS 2, p. 9, 13; verklaring DVZ, vragen 12 en 31), met andere woorden zes maanden lang. Anderzijds vertelt u over een incident dat plaatsvond toen u reeds drie maanden in dienst was in Kabul en dat ongeveer een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond (CGVS 3, p. 8), met andere woorden u maakt gewag van een periode van minimum één jaar en drie maanden dienst in Kabul. U vertelt eveneens langer dan anderhalf jaar in Kabul gestationeerd geweest te zijn (CGVS 3, p. 4-5) en reeds acht à negen maanden in dienst geweest te zijn in de gevechtsschool toen uw vader benaderd werd door de taliban (CGVS 3, p. 10).

Geconfronteerd met uw uiteenlopende verklaringen over uw loopbaan bij het leger haalt u aan dat u verdovende medicatie neemt omwille van de stress en slapeloosheid die u ervaart (CGVS 3, p. 13). Meer bepaald neemt u het geneesmiddel Spasmomen 40 mg, dat volgens de bijsluiter aangewezen is voor de behandeling van spasmen van de darm. U laat echter na aan te tonen dat dit geneesmiddel uw cognitief vermogen zou aantasten, noch wordt in de bijsluiter gewag gemaakt van mogelijke bijwerkingen in die zin.

Tot slot dienen een aantal opmerkingen gemaakt te worden over uw toegangskaart tot de Gevechtsschool in Kabul en over uw legerkaart, die u neerlegt ter ondersteuning van uw loopbaan bij het leger. U verklaart dat u met deze eerste toegang had tot alle basissen in Kabul (CGVS 1, p. 23) en dat men u niet binnen of buiten liet zonder deze kaart (CGVS 2, p. 11). De toegangskaart die u neerlegt op het CGVS ziet er echter weinig authentiek of betrouwbaar uit als enige identificatiemiddel om een naar uw verklaringen zwaarbewaakte militaire basis te betreden (CGVS 3, p. 7). Het betreft een aan de randen onzorgvuldig afgescheurde papieren afdruk met uw foto erop geplakt die vervolgens tweemaal geplastificeerd werd. Het is weinig geloofwaardig dat men een militaire school in Kabul louter op vertoon van een identificatiedocument dat door eender wie met een kleurenprinter en plastificeermachine kan nagemaakt worden zou kunnen binnenwandelen. U legt tevens ongeloofwaardige en inconsistente verklaringen af over uw legerkaart, die verviel op 10 januari 2014. Gevraagd hoe het komt dat deze vervallen was, stelt u aanvankelijk dat deze vervallen was, dat u een nieuwe had aangevraagd maar dat u omwille van uw problemen niet in staat was geweest een nieuwe te bekomen (CGVS 3, p. 9). Vreemd genoeg situeert u uw problemen die ervoor zorgden dat u geen nieuwe legerkaart kon bekomen acht à negen maanden nadat u begon te werken in de Gevechtsschool (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom u bij aanvang van uw tweede contract geen legerkaart gekregen had, stelt u dat u deze niet nodig had daar u de toegangskaart had voor de basis in Kabul. U zou hierom gevraagd hebben bij uw commandant, die u geantwoord zou hebben dat u deze niet nodig had daar u de Gevechtsschool in Kabul toch niet verliet (CGVS 3, p. 10). Deze verklaring houdt weinig steek gezien u verklaart deelgenomen te hebben aan missies naar Paktya, Nangarhar en Kunduz (CGVS 3, p. 14-16).

Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, beaamt u dat u op missies ging en stelt u dat u altijd bij uw baas bleef (CGVS 3, p. 10). De vaststelling dat u uw antwoorden over de reden dat u geen nieuwe legerkaart had tijdens uw tweede contract telkens aanpast naargelang de vraagstelling haalt het geloof in uw voorgehouden loopbaan verder onderuit. Geconfronteerd met uw weinig consistente antwoorden, stelt u, in tegenstelling tot wat u eerder zei dat u nooit een kaart had aangevraagd (CGVS 3, p. 11), hetgeen uw geloofwaardigheid verder onderuit haalt. De poging van uw advocaat enige consistentie in uw antwoorden te ontwaren, met name dat u geen kaart nodig had omdat u nooit naar huis ging omwille van uw problemen, kan uw geloofwaardigheid niet herstellen daar deze niet in lijn ligt met uw verklaring dat u er geen kón krijgen omwille van uw problemen, noch met uw verklaring dat u er geen nodig had omdat u niet op missie ging of omdat u steeds bij uw baas bleef. Het is eveneens onduidelijk waarom een soldaat zelf zou kunnen beslissen of hij het al dan niet nodig achtte een legerkaart, waarmee u zich identificeerde (CGVS 1, p. 23), te bezitten.

Alles bij elkaar genomen heeft u uw loopbaan bij het Afghaans leger niet aannemelijk gemaakt. Aangaande het betoog van uw advocaat dat er niet getwijfeld kan worden dat u een periode in het leger gediend zou hebben en dat u als neefje van een tolk die voor de Amerikanen werkte een risicoprofiel heeft (CGVS 3, p. 22), moet worden opgemerkt dat het profiel van militair respectievelijk familielid van een tolk voor de Amerikanen op zich niet volstaat om als vluchteling erkend te worden. Overigens toont u op geen enkele wijze uw familiale band met S.G. aan. Het CGVS moet elke asielaanvraag immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u echter **geen zicht geboden op uw levensloop**. Meer bepaald heeft u uw schoolloopbaan, uw ongeletterdheid, uw dagdagelijkse leven en verblijf in Lalpur tot uw indiensttreding noch uw loopbaan bij het leger aannemelijk gemaakt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw levenswandel in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw levenswandel in Afghanistan voor uw komst naar België, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die u volgens uw verklaringen zou hebben meegemaakt en die zich afspeelden binnen het kader van uw levenswandel. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Lalpur. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans telkens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er tevens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw levensomstandigheden voor uw komst naar België (CGVS 1, p. 6).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u waar en in welke omstandigheden u woonde tot uw komst naar België, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen.

Wat betreft uw bankkaarten en targhis en de kopieën van uw taskara, van het authenticatiedocument van uw taskara, van het document van het districtshuis, van uw legerkaart, van uw toegangkaart tot de Gevechtsschool en van uw documenten betreffende uw tewerkstelling bij het leger dient er op gewezen te worden dat dergelijke documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afgaanse asielzoeker. Bovendien is de bewijswaarde van kopies sowieso minimaal. De pasfoto van u in legeruniform mist de nodige bewijskracht om uw loopbaan bij het leger aan te tonen. De kopies van de foto's van uw broer in het leger, van de permanente verblijfsvergunning en van de appreciatiecertificaten van uw oom missen eveneens de nodige bewijskracht om uw levensloop aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van “de algemene motiveringsplicht”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018 (stuk 2).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een verklaring van mevr. G.O. neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door de Taliban omwille van zijn werkzaamheden bij het Afghaanse leger, alsook dat hij wordt bedreigd door zijn neven langs vaderszijde die de grond van zijn vader willen verwerven. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden levenswandel in Afghanistan, meer bepaald aan zijn scholing, zijn ongeletterdheid, zijn dagelijks leven, zijn verblijf in het district Lalpur van de provincie Nangarhar tot zijn indiensttreding bij het Afghaanse leger en zijn loopbaan bij het Afghaanse leger. Daartoe motiveert de commissaris-generaal dat (i) verzoekers verklaringen over zijn schoolloopbaan en zijn beweerd analfabetisme niet aannemelijk en inconsistent zijn; (ii) verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden in Lalpur dermate oppervlakkig, niet-doorleefd en incoherent zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht; (iii) verzoekers verklaringen over de Lalpurbrug niet te rijmen zijn met de beschikbare informatie inzake deze brug (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (iv) verzoekers kennis over voormalig districtschef Sayed Muhammad Pehlwan gebrekkig is en ingestudeerd voorkomt; (v) verzoeker incoherente verklaringen aflegt over het al dan niet terugkeren naar Lalpur gedurende het uitvoeren van zijn eerste contract bij het Afghaanse leger; (vi) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geboorteplaats van zijn oudere broer N. en van zijn echtgenote; (vii) verzoeker Pakistaanse nieuwspagina's volgt op zijn Facebookprofiel; (viii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt inzake het chronologisch verloop van zijn beweerd loopbaan bij het Afghaanse leger; (ix) verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn broers eveneens inconsistent zijn; (x) verzoekers verklaringen over hoe lang hij heeft gewerkt gedurende het uitvoeren van zijn tweede contract bij het Afghaanse leger evenmin coherent zijn; (xi) de door verzoeker genomen medicatie niet zijn cognitieve vaardigheden aantast; (xii) de door verzoeker voorgelegde toegangkaart tot de Gevechtsschool en de legerkaart (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en zijn verklaringen hierover de geloofwaardigheid van zijn beweerd loopbaan bij het Afghaanse leger verder ondermijnen; (xiii) verzoeker niet *in concreto* aantoonde een gegronde vrees voor vervolging te kennen als beweerd familielid van een tolk voor de Amerikanen; en (xiv) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden levenswandel in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de onlosmakelijk met deze levenswandel verbonden problemen, zo besluit de commissaris-generaal.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

De bestreden beslissing motiveert vooreerst op pertinente wijze om welke reden verzoekers profiel als analfabeet en zoon van een schapenhouder/landbouwer niet aannemelijk is. Niettegenstaande verzoeker zoals hij zelf verklaarde, gedurende 7 of 8 jaar naar school zou zijn gegaan beweert hij analfabeet te zijn omwille van het feit dat hij altijd cricket speelde en zijn examenformulieren liet invullen door zijn vrienden die deze op hun beurt aan de leerkracht overhandigden. Dat verzoeker deze praktijk gedurende een achttal jaren kon aanhouden terwijl zijn vader veel belang hechtte aan de opleiding van zijn zoon in die mate dat verzoeker zelfs werd vrijgesteld van landbouwactiviteiten is volkomen ongeloofwaardig. Dat verzoekers voorgehouden profiel als analfabeet niet geloofwaardig is wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat verzoeker actief is op zijn Facebookprofiel waar hij geregeld commentaren post zowel in het Pashtou schrift als in het Latijnse schrift.

Bovendien, zo verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist noch zijn oorspronkelijke herkomst uit Lalpur wordt evenwel ook zijn verblijf in Lalpur tot aan zijn vertrek naar België in oktober 2015 ongeloofwaardig bevonden. Zijn kennis van belangrijke infrastructuurwerken en veiligheidsincidenten in de streek van Lalpur de laatste jaren blijkt immers haast onbestaande te zijn. De twijfels omtrent zijn recente herkomst uit Lalpur worden nog versterkt door het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geboorteplaatsen van zijn broer en zijn echtgenote die hij aanvankelijk in Pakistan situeert. Na confrontatie ontkent hij dit ooit gezegd te hebben en verklaart hij dat zijn echtgenote in Afghanistan geboren is en hij voorts niet weet waar zijn broer geboren is. Ook blijkt uit verzoekers Facebookpagina dat hij veel affiniteit vertoont met Pakistaanse nieuwspagina's, hetgeen voor een analfabeet die zijn hele leven in Afghanistan beweert te hebben doorgebracht, niet aannemelijk is.

De vaststellingen in verband met verzoekers beweerd profiel en recente herkomst uit Afghanistan worden in het verzoekschrift geenszins weerlegd, noch wordt hiervoor een aannemelijke verklaring gegeven zodat deze motieven onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen.

Verzoeker verklaart dat de bedreigingen van de taliban omwille van zijn tewerkstelling in het leger aan de basis van zijn vertrek uit Afghanistan liggen. De bestreden beslissing motiveert op uitgebreide wijze waarom verzoekers tewerkstelling bij het leger niet geloofwaardig is *“Vervolgens werd vastgesteld dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw **loopbaan bij het leger en de dood van uw broers**. De verklaringen die u aflegt over de aanvang van uw loopbaan bij het leger zijn tegenstrijdig met de informatie op de legerkaart die u neerlegt. Zo verklaart u in de zomer begonnen te zijn bij het leger en in de herfst van het jaar 1390 (2011) naar Zabul gegaan te zijn na drie maanden in Kabul doorgebracht te hebben (CGVS 2, p. 4). Op de legerkaart die u neerlegt is echter te lezen dat u in dienst trad op 10 januari 2011 of 20 jaddi 1389 volgens de Afghaanse kalender. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u plots dat u in 1389 begonnen bent in het leger in de herfst en dat u in de zomer naar Zabul ging, hetgeen incoherent is daar u ná uw training in Kabul naar Zabul trok, om enkele ogenblikken later te stellen dat u in de winter begonnen bent in het leger, de maanden jaddi, dalwa en hut (januari, februari en maart) in Kabul in het trainingscentrum zat, en in de lente, in de maand hamal bent toegekomen in Zabul (CGVS 2, p. 4-5). Het is uiterst frappant dat u zich niet voor de geest zou kunnen halen of u uw drie maanden durende training in Kabul bij vriestemperaturen of bij temperaturen die schommelen rond 30°C (zie administratief dossier) heeft volbracht. De vaststelling dat u uw antwoorden aanpast naargelang u geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en uw documenten schaden het geloof in de door u voorgestelde loopbaan ten zeerste.*

U legt tevens inconsistente verklaringen af over wanneer uw broers gestorven zijn en over wanneer uw broers gestorven zijn ten opzichte van uw loopbaan. Bij de DVZ verklaarde u d.d. 21.03.2016 dat uw broers N. en I. ongeveer een jaar eerder overleden waren (verklaring DVZ, vraag 17). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat N. en I. respectievelijk op 2 en 21 hamal 1393 (22 maart en 10 april 2014) gestorven zijn (CGVS 2, p. 11-12). U slaagt er ook niet in de dood van uw broers op consistente wijze te situeren aan de hand van uw loopbaan. Enerzijds vertelt u dat u op dat moment in het leger zat: over de dood van uw broer I. verklaart u dat ‘uw commandant’ de andere jongens zei niet met u te praten omdat u uzelf niet in de hand had, dat u ‘het gehad had met een soldaat te zijn’ en dat u ‘bleef en verder deed met uw werk’ (CGVS 2, p. 12), over de dood van N. verklaart u dat u op dat moment ‘op uw job in Kabul zat’ (CGVS 2, p. 11). Anderzijds vallen de door u opgegeven sterfdata van uw broers een twee- à drietal maanden nadat u uw eerste contract bij het leger beëindigd zou hebben, met name op 20 jaddi 1392 (10 januari 2014) (CGVS 3, p. 12; legerkaart verzoeker; verklaring DVZ, vraag 10) en ongeveer een jaar voordat u uw tweede contract aanging in hamal 1394 (april 2015) (CGVS 3, p. 3; toegangskaart gevechtsschool), in de periode van 14 maanden tussen uw twee contracten (CGVS 3, p. 12).

U legt ook inconsistente verklaringen af over hoe lang u gewerkt heeft tijdens uw tweede contract bij het leger. Volgens uw verklaringen en de toegangskaart die u neerlegt begon u in hamal 1394 (april 2015) aan uw tweede contract (CGVS 3, p. 3; toegangskaart gevechtsschool) en was u actief tot u Afghanistan verliet op 20 mizan 1394 (12 oktober 2015) (CGVS 2, p. 9, 13; verklaring DVZ, vragen 12 en 31), met andere woorden zes maanden lang. Anderzijds vertelt u over een incident dat plaatsvond toen u reeds drie maanden in dienst was in Kabul en dat ongeveer een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond (CGVS 3, p. 8), met andere woorden u maakt gewag van een periode van minimum één jaar en drie maanden dienst in Kabul. U vertelt eveneens langer dan anderhalf jaar in Kabul gestationeerd geweest te zijn (CGVS 3, p. 4-5) en reeds acht à negen maanden in dienst geweest te zijn in de gevechtsschool toen uw vader benaderd werd door de taliban (CGVS 3, p. 10).”

Verzoeker beperkt zijn verweer dienaangaande tot het letterlijk citeren van verschillende bladzijden uit de notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, p. 3-17) en betoogt: *“Voorts kan er, naast de Afghaanse nationaliteit van verzoeker, over één aspect van zijn profiel geen twijfel bestaan: verzoeker was een tijd een soldaat in het Afghaanse leger. Over de precieze datum waarop verzoek is ingetreden in het leger, en waarop hij het leger heeft verlaten mag dan discussie bestaan, het feit dat verzoeker een soldaat was blijkt zeer duidelijk uit zijn zeer uitgebreide en gedetailleerde verklaringen.”* Verzoeker wijst ook op de documenten die hij ter staving van zijn werkzaamheden als soldaat in het Afghaanse leger heeft voorgelegd. Hij stelt dat deze documenten niet werden onderzocht door de commissaris-generaal. Hij besluit dienaangaande als volgt: *“Uit deze combinatie van doorleefde en gedetailleerde verklaringen en de verschillende stukken die verzoeker voorlegde, blijkt de geloofwaardigheid van zijn profiel als soldaat in het Afghaanse leger.”*

In tegenstelling tot wat verzoeker meent doet het incoherent karakter van zijn verklaringen met betrekking tot de precieze duur van zijn tewerkstelling op zich wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn tewerkstelling bij het Afghaanse leger. Niet enkel stelde de bestreden beslissing vast dat verzoekers verklaringen die hij aflegt over de aanvang van zijn loopbaan bij het leger tegenstrijdig zijn met de informatie op de legerkaart die hij neerlegt, verzoeker legt bovendien inconsistente verklaringen af over wanneer zijn broers gestorven zijn ten opzichte van de chronologie van zijn loopbaan.

Dat verzoeker zijn antwoorden aanpast naargelang hij geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en zijn documenten ondermijnt niet enkel het geloof in de door hem beweerde loopbaan maar eveneens de authenticiteit van de door hem voorgelegde legerdocumenten. De bestreden beslissing stelt dienaangaande ook nog vast dat de toegangkaart die verzoeker neerlegde en die als identificatiemiddel werd gebruikt bij het betreden van zwaar bewaakte militaire basissen niet authentiek overkomt. Het betreft immers een aan de randen onzorgvuldig afgescheurde papieren afdruk waarop verzoekers foto werd geplakt die vervolgens tweemaal geplastificeerd werd. Dat een dergelijk document, dat door iedereen aangemaakt kan worden met behulp van een kleurenprinter en een plastificeermachine als identificatiedocument geldt bij het betreden van militaire basissen is in redelijkheid niet aannemelijk. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij nog opwerpt dat de commissaris-generaal de door verzoeker voorgelegde documenten niet heeft onderzocht en louter verworpen heeft omwille van de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten wegens het veelvuldig in omloop zijn van valse Afghaanse documenten.

Waar verzoeker nog opwerpt dat zijn verklaringen die hij op uitgebreide wijze aanhaalt zeer doorleefd zijn en dat hieruit, ondanks de twijfels over bepaalde aspecten van deze tewerkstelling, minstens blijkt dat hij "een tijd" een soldaat was bij het Afghaanse leger kan hij evenmin worden gevolgd. Vooreerst kan dergelijk verweer allerminst een ander licht werpen op de overige motieven in de bestreden beslissing (zie *supra*). Verzoekers legerdienst dient immers beoordeeld te worden tegen de achtergrond van zijn profiel en streek van herkomst die, zoals hoger reeds aangehaald, niet aannemelijk werden bevonden. Het enkele gegeven dat een verzoeker om internationale bescherming drie keer een halve dag werd gehoord, volstaat op zich evenmin om de geloofwaardigheid van diens verklaringen te herstellen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker slechts gedurende een tijd soldaat was in het Afghaanse leger zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, dan nog dient vastgesteld dat hij niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. De bestreden beslissing stelt immers nog terecht vast dat het profiel van militair, respectievelijk familielid van een tolk voor de Amerikanen op zich niet volstaat om als vluchteling erkend te worden. Ook in de door verzoeker aangehaalde richtlijnen van UNHCR van 30 augustus 2018 (verzoekschrift, stuk 2) wordt uitdrukkelijk gesteld dat rekening dient te worden gehouden met de individuele omstandigheden van de zaak ("*depending on the individual circumstances of the case*" (p. 48)). Hieruit blijkt dat een beoordeling *in concreto* van de persoonlijke omstandigheden van verzoeker noodzakelijk is en dat een loutere verwijzing naar het risicoprofiel van personen die worden geassocieerd met de Afghaanse overheid en de internationale gemeenschap niet volstaat teneinde om een gegronde vrees voor vervolging (of een reëel risico op ernstige schade) *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit het geheel van de voormelde motieven blijkt dat verzoeker allerminst een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk maakt.

Wat betreft de verklaring van mevr. G.O., een leerkracht van verzoeker in België, die ter terechtzitting werd neergelegd (rechtspiegingsdossier, stuk 10), waarin wordt gesteld dat verzoeker niet kon lezen of schrijven in het Frans en dat verzoeker nooit het schrift van zijn moedertaal heeft gebruikt, dient erop gewezen dat dergelijke verklaring, bovendien opgesteld na confrontatie met de bestreden beslissing, een gesolliciteerd karakter heeft. Bovendien wordt nergens gepreciseerd op welke wijze zou zijn onderzocht of vastgesteld dat verzoeker nooit het schrift van zijn moedertaal heeft gebruikt. Tevens merkt de Raad op dat verzoeker de aan hem op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelegde documenten (administratief dossier, stukken 14 en 15) telkens met dezelfde handtekening ondertekende, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden analfabetisme.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift allerminst in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat (de) artikel(en) (2 en) 3 van het EVRM wordt(en) geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij heeft verbleven in het district Lalpur in de provincie Nangarhar tot aan zijn beweerde indiensttreding bij het Afghaanse leger en zijn hiernavolgende vlucht naar België, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER